

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین ارزیابی عملکرد معلمان و توانمندسازی آنان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

جعفر جهانی - دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

ندا عبدالمی - دانش آموخته دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین ارزیابی عملکرد معلمان و توانمندسازی آنان می باشد. این پژوهش از نظر طرح جزو طرح های کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش کلیه معلمان مقطع ابتدایی ناحیه ۲ آموزش و پرورش شهر شیراز است که تعداد آنها ۱۰۰۰ نفر می باشد و با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای ساده برحسب ویژگی های جمعیت شناختی (جنسیت) و با توجه جدول کوکران حجم نمونه ۲۷۸ نفر انتخاب گردید. در این پژوهش برای جمع آوری داده ها از دو مقیاس ارزیابی عملکرد (موسیل، ۲۰۱۴) و توانمندسازی معلمان (شرت و رینهارت، ۱۹۹۲) استفاده شد. برای بررسی روایی و پایایی دو مقیاس نامبرده به ترتیب از روش تحلیل گویه و برای سنجش پایایی آن ها از ضریب آلفای کرونباخ و تحلیل عامل تأییدی استفاده گردید و نتایج نشان دهنده ی تأیید روایی و پایایی مقیاس ها است. به منظور تجزیه و تحلیل داده های پژوهش از آزمون تی تک نمونه ای، تی مستقل، ضریب رگرسیون ساده و چندگانه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS۲۶ استفاده گردید. یافته ها نشان داد که ابعاد ارزیابی عملکرد معلمان ناحیه دو شیراز، از سطح قابل قبول بالاتر و از سطح کفایت مطلوب پایین تر و در سطح ۰.۰۰۰۱ معنی دار می باشد. ابعاد توانمندسازی معلمان از سطح قابل قبول بالاتر و معنی دار اما تنها ابعاد شان و منزلت، خودکارآمدی، استقلال و اثرگذاری از سطح کفایت مطلوب بالاتر و معنی دار بودند. همچنین در مقایسه توانمندی معلمان زن و مرد ناحیه دو شیراز، تفاوت معنی داری بین این دو گروه یافت نشد. ارزیابی عملکرد پیش بینی کننده ی مثبت و معنی دار توانمندسازی معلمان می باشد و از میان ابعاد ارزیابی عملکرد بعد کیفیت قویترین پیش بینی کننده ی مثبت و معنی دار توانمندسازی معلمان می باشد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی عملکرد، ارزیابی عملکرد معلمان، توانمندسازی، توانمندسازی معلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267616>

